

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši pondeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 20 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuj dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemam za četr leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolpa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

„Freiheit“ in „Fortschritt“ naših učiteljev.

Iz Notranjskega 8. marca [Izv. dop.]

Dežman — uže renegat — je rekел o prički, da je tudi on Slovenec, in da njih protivnik slovenščini. Naši najnovejši renegatki in nemškutarčki — kruhoborci učiteljskega stanu — so prekosili tega svojega mojstra in patrona, oni v svojej „Schulzeitung“ trdě, ne samo da niso protivniki slovenščine, temuč celo, da slovenščino ljubijo, da jim je materini jezik „drag“. In zavoljo te velike ljubezni slovenskega jezika pišejo in berejo — nemško „Schulzeitung“, govoré in poročajo v svojih shodih in društvi — nemški. Stoj fant! Tu te lehko na laž postavijo. Pri slavnem — racam pogubnem — shodu postonjskega „zweigvereina“ v Senožečah pri oslu Demscherji — pardon! Demscher nij osel, uže ime kaže, da nij, osli so po njegovem modrem izreku le Slovenci, torej pustimo osla, in recimo — pri slavnem shodu pri Demscherji, sklenili so naši Thumovci v svojej diplomatičnej prevejanosti, da je pri njihovem zborovanju dovoljeno slovenski govoriti, kdor nemški ne zna. Kako pravični so ti gospodje slovenskemu jeziku, in kako mogočni tudi, — kar sami sebi dovolijo, slovenski govoriti, kadar jim zmanjka — nemške učenosti. To je dokaz, da ti možiciji slovenščino res ljubijo, sicer bi bili sklenili, da kdor nemški ne zna, naj kima.

Ne mislite pa, da kdo izmej naših učiteljskih nemškutarčkov nemški ne zna. To je morebiti lani bilo, kots je to nemogoče, letos berejo — „Schulzeitung“. Ako še ne veste, čujte. Kdor se hoče naučiti nemškega jezika

ali „Reichssprache“, kakor ga neki učen Thumovec imenuje, temu se nij treba glave ubijati z nemško slovnicco, nemškim slovarjem in nemškimi klasiki, Simovo — „Schulzeitung“ naj bere, pa zna. To se bo morebiti komu čudno zdelo, pa ta misel je udom „zwergvereinov“ — dogma. Kaj menite, zakaj se „zwergvereini“ snujejo? Zato, da se učitelji iz ljubezni do svoje slovenske domovine in slovenskega jezika — nemščine učijo iz „Schulzeitunge“. — Torej ónim učiteljem, kateri so nemščine zmožai, nij treba „zwergverein“ in „Schulzeitunge“. Motite se. Tudi ti morajo v „zwergverein“ vstopiti, da pokazejo, da nemščine niso zabili, in da spričajo, da jim je materinski jezik — drag, da ljubijo svojo — domovino. „Durch leere phrasen wird dem vaterlande nichts geholfen.“ Kdor hoče slovenskej domovini pomagati, vpisati se mora v kak „zwergverein“, to je prvi pogoj, drugo je vse ničovo. Narodnaštvo in prenapetost ne vodi dalet. „Facta loquuntur!“

In kdo je prenapet narodnjak? Vsak učitelj kateri še nij udakega „zwergvereina“, ali kateri si ne da v siliti „Schulzeitunge“. Bodis tako miren in miroljuben, izpolnju še takovestno svoje učiteljske dolžnosti, bodi štedljiv, naročuj si podučnih, pedagogičnih in družib časnikov, kupuj si koristnih knjig v vseh jezikih, katere razumeš, izobražaj vedno bolj sebe in širi omiko tudi mej prostim narodom, mej katerim živiš, in katerega kruh ješ, — vse je zastonj, ako ne pritečeš v „zwergverein“, kadar te pokličejo, in ako se branis in ponižno ne občudeuješ „Schulzeitunsk“ modrosti. Gorje ti, ako ne živiš in delaš po Simovem in Thumovem morali, — ti si nemirnež, nepokojnež, zdražbe delaš in neslogo seješ

in nikdar nijsi varen, da te mogočni Vodopivec se svojim bičem ne doseže. Tako je!

In kako se imenujejo te komedije mej učitelji, ta „ljubezen“ slovenščine in slovenske domovine po „Schulzeitunsk“ receptu, to veteranjaštvo in kruhoborstvo, te denunciacije in tožbe mej kolegi, to žuganje in preganjanje, ta terorizem in ta demoralizacija?

To je: „Freiheit“ in „Fortschritt.“

O srečna dežela, ki imaš take učitelje!

Za splošno volilno pravico

se poseza v svojem uvodnem članku tržaška „Edinstvo“, ki piše mej drugim:

„Splošna volilna pravica odpravila bi mnogo nepostavnosti, ki se gode pri sestavljanji volilnih listin. Splošna volilna pravica ne bi potrebovala preiskav davkovskih knjig, ne drugih sitnostij, ampak le krstne bukve in občinskega urada potrilo o dobrem vedenju. Naš narod je zdrav, čil narod, treba mu je svobode, da se razvije, zatorej je čas, da začnemo splošno na to delati in podučevati ljudstvo, s čem bi na bolje pršli, namreč, ako si vsak zbere zaupnega zastopnika, ki bo neustrašljivo stal na braniku narodnih pravic in možato se potezal po željah svojih volilev za njihovo blagost za njih pravice. Morda se boste nam očitalo, da škilimo v socijalizem, da ne daleč smo od pogubonosnih načel socialistov; strašiti se ne smemo borbe za napredek in svobodo, ne omagati pri delu za obne pravice, biti moramo vstrajni, srčni in do trpkega zatajevanja potrežljivi, ako hočemo žeti sad, kateri smo s potom v črnu in krvavimi žulji sejali. Kaj poreče pohabljeni betežni vojak na svojem domu, videč, kako je ob času voltev, kako zalezuje gospoda iz kancij bornega kme-

Listek.

Slovanščina v romanščini.

Pod tem naslovom izdal je g. Davorin Trstenjak pretečeno leto v Celovcu tiskano knjigo, katera zaradi mnogovrstnih novosti na filologičnem polju in zaradi v njej naznačenih dozdaj še malo poznatih virov živo zaslužuje, da se ne vrže takoj v stran, in da se ne pozabi s prahom pokrita v kacem kotu, kakor je enacim razpravam pri nas navadna osoda.

G. pisatelj izjavlja v predstavu, da so ti članki podatki k njegovim razpravam, katere so bile pod naslovom: „Slovenski elementi v venetščini“ v letopisih „Matica slovenska“ 1874, 1875, 1876 in 1877 objavljene. „Prebravši in preučivši mojstra Dieza — nadaljuje g. pisatelj — našel sem mnogo besedij, o katerih izvrstni Diez razlagaje jih, samo pove, da ne zna za njihov vir in početek, mnogo zopet, o katerih Diez sam dvomi, je-li je nje-

gova razлага istinita. Te besede sem skušal iz slovanščine razložiti, zato sem dal svojej knjižici naslov: „Slovanščina v romanščini“.

Sme se reči, da je g. pisatelj, kar je „skušal“, če ne pri vsacej besedi, vsaj pri mnogih i dosegel. Res je, da je Diez, oče in prvi mojster hist. gramatike romanskih jezikov, dasi od vseh romanistov se denes visoko čisljen, gledé razlage marsikaterem romanske besede uže nekoliko zastarel. Veda, katerej je on našel glavno žilo, krepi se in rase polna živenskih motij; a mojstra, kateri jim je odpri strmeče oči, prekosili so, kakor se večkrat prigodi, lastni učenci v marsikaterem obziru, kojim je bil on pokazal zaklad in dal jim ob enem postave, kje in kako naj iz njega zanjemajo.

Ipak so se dozdaj skoro izključljivo germanški in romanski učenjaki z romansko etimologijo pečali, in ker slavjanščine poznavali niso, niso se, seveda ne na njo ozirati mogli. G. pisatelj se boji, da se bode imel ne samo s filologi, ampak

i s historiki boriti. Ne dà pa se tajiti, da ako se vsi historiki sveta unisono zoper mnene g. pisatelja izrečejo, tak verdict vendar ne bi mogel uničiti zanimivosti njegovej knjige; jezik naračna slavjanskega, kateri je segal od enega do drugačnega kraja Evrope, nij mogel za sodne jezike brez sledu izginiti in vsakako zaslужuje, da se filologi učenjaki pri razkidanju dvomljivih besedij v sosednjih jezicih i na njih ozirajo, i njega v poštev jemijo:

Preidem k razpravljanju dela samega.

Barme.

Pri razlaganju te besede vrinila se je g. pisatelju mala pomota. G. Trstenjak piše: „Barme, starofranc. balma, prov. cat. in v novejših narečjih baumo itd.“; a biti bi moral: „Barme piem., balma prov. cat.; v starofrancoskem nahajamo balme. Raynouard, Vie des Saints pše v 13. stoletju: „Après s'en alla en Bethleem et en la balme dou Souvenir entra“. Littré navaja: „Baume ou balme,

tovalca. Jaz bi moral voliti, kliče ognjen, jaz sem smrti v obraz gledal, pa si še toliko ni jsem zaslužil, da bi smel glas dati človeku kateremu zaupam. Moja roka je sušala meč in sekala vrste sovražnikov, pa danes nij vredna, da vrže svoj glas v puščo za ljudskega zastopnika? Francoska je najizglednija dežela, tam je knez in delavec pri volilnej pušči, delavčev denar toliko plata, kolikor knezov. Živimo v devet-najstem stoletji, prošli so časi, ko je ubogi kmet zidal grajsčakom in plemenitašem na strmih gorah in nevarnih pečinah tvrdnjave, da so potem lažje tlačili svoje podložne. Devetnajsti vek je vek s obode, združenja narodov, otresanja jarma in spon. Ljudstvo si zbira svoje zastopnike, da s tribune povzdignejo glas. Ali še nij vse popolnoma, manjka splošnega glasovanja in le takrat bodo izvoljeni pravi ljudski zastopniki, ko bodo metal delavec, hlapec, rokodelec in knez, kakor v vojaštvu zlaj, v volilno puščo bez razločka stanu svoj glas. Da pa to dosežemo, treba je pripravljati pot, podučevati nevedne.“

Nekoliko o Bolgariji.

Vsi evropski dnevniki se živo zanimajo z novo bolgarsko državo in njenim zastopništvtom, z bolgarsko skupščino, in z načrtom ustave, ki je predložena, in ki bo povod, da bodo nastale politične stranke, kakor jih imamo v vsakem parlamentu, in v vsakej ustavnej državi sploh.

Najvažnejšo ulogo v Bolgariji imata v rokah Dmitrij Zankov in Marko Balabanov. Oba sta studirala v Parizu in Londonu, posvečajoč se posebno pravoznanstvu; oba sta delovala uže od davnaj v prid svojej domovini, in premda sta včasih hodila vsak svojim potem, imela sta pred očmi vendar obo vedno isti cilj: od velevlastij pridobiti samostalnost za Bolgarijo. V ta namen sta napisala leta 1876 spomenico do velevlastij, in nekoliko mesecev po ónej spomenici izdala sta v Londonu broširo o turških zverstvih. Zankov je želel z zmernostjo doseči česa od Turkov, Balabanov pa je delal opozicijo à tout prix, in je govoril za izseljenje ali emigracijo Bolgarov. Ko je po letu 1860 Midhat-paša postal upravitelj Dunavskega vilajeta, hotel se mu je Zankov bližati, ker se mu je Midhat zdel pameten mož. Ždenji čas bil je Zankov civilni načelnik v Svištu, Balabanov pa v Trnovu. Sodijo, da bode Zankov načelnik

konservativne stranke in predsednik skupščine. Tretja važna politična osoba na Bolgarskem je duhovnik Antimos, bivši eksarh, olikan in energičen mož, ki je mnogo storil za ustanovljenje narodne bolgarske cerkve; pozneje so ga Turki zaprli ter ga odpeljali v Angoro, od koder ga je intervencija Rusije rešila.

Važno ulogo ima tudi Drinov; ta je po poklicu profesor, in zdaj je tudi tajnik kneza Dondukov-Korsakova. Učil se je po ruskih univerzah, in je pisal v ruskom jeziku obširno povestnico Bolgarske. Premda je mlajši od Zankova in Balabanova, imajo ga za zmožnejšega od njiju. Drinov je vsestransko olikan mož.

Stranke na Bolgarskem mogo se razdeliti v konservativne in naprednjaške; a ta izraza imata v Bolgariji drug pomen, negoli pri nas ali sploh na zapadu. Konservativci namreč kolikor toliko spoštujejo berlinsko pogodbo, naprednjake pa bi lehko imenovali panbulgare, t. j., oni bodo težili za tem, da se vsi Bolgari, tudi óni v Macedoniji in vzhodnej Rumeliji, politično združijo. Revolucionarne stranke zdaj nij še, ali vsaj načelnika nema. Pred nekoliko tedni namreč je umrl v Ruščku voditelj te stranke Karavalov.

Uvedenje nove administracije ne bude težavno, kajti za urad sposobnih ljudi ima Bolgarska dovolj. Z vojsko bodo morda slabše, kajti Bolgari se uže štri veke niso vojskovali; le hajduštvo, ki pa je imelo manj členov, nego li óno v Srbiji ali v Greciji, kjer se hajduci zovejo klefti, le hajduštvo je ohranilo v narodu nekoliko vojnega duhá. Bolgari so milorljubni ljudje, dovršeni vrtarji in poljedelci, in takim smodnik smrdi. Častnikov Bolgari nemajo svojih; vežbajo jih ruski, mej katerimi je se ve da mnogo Bolgarov. Minister vojni bodo brž ko ne Križevskij, zdaj polvelnik v Varni trdnavi. Uradnikov bodo meji mlađejo dovolj, ki se je učila po univerzah v Peterburgu, Moskvi, Kijevu, Odesi in tudi na Dunaji. Mnogo mladih Bolgarov pa je obiskovalo univerzo v Bukreši, kjer so se navadili francoskih običajev in napili ognjevitega francoskega svobodoljubja. Tudi univerze v Berlinu, Parizu in Londonu jih je mnogo obiskovalo.

Duhovenstvo v Bolgariji je zelo omikano; ono bodo uplivalo mnogo na narodni razvoj naših bolgarskih bratov. Mnogo bodo treba torej dela, da bode vse v redu; mi se budem gotovo kot Slovani veselili blagostanja

naših bratov, a ne samo kot Slovani, nego i kot človekoljubi, kateri želimo, da bi bili Bolgari dostojo odškodovani za vse hudo, katero so v tolikej meri in toliko let trpeli od tistih sovražnikov križa in civilizacije.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. marca.

Ustavoverna nemška stranka nadljuje svojo orozicijo óej avstr. politiki, ki je Avstrijo v Bosno privela, kjer koli in kakor koli more: zdaj zlasti v delegaciji, ker čuti, da mora ta novi pravec v vnajej politiki tudi smer notranje politike izpremeniti. Ustavoverna politika nij za povečanje avstrijske oblasti, temučima povsod le samo svoj nemški posebni protivavstrijski cilj pred očmi.

Naša vlada, ali bolje grof **Andrássy** se dogovarja kakor znano, uže dolgo s Turčijo zastran posedenja Novega Pazarja. „Bohemia“ zdaj poroča, da so ti pogovori ustavili se, ker Turčija trdoglavu hoče imeti zagotovilo, da Bosna še zmirom spada pod njeni vrhovni oblast.

Kakor je zdaj tudi „N. Fr. Pr.“ izvedela, pridejo iz Bosne naši zdaj tam garnizonirani vojaki večjel domov, a drugi grejo tja na njih mesto. Pri tej priliki se bode garnizija zmanjšala.

Minister grof **Taaffe** se je 7. t. m. v Innsbruku poslovil od prebivalstva in uradnikov. Mnogo simpatij in čestitanj mu je bilo javljenih. Njih se poznalo, da so ga prej ustavoverni nemški časniki hudo napadali, češ, da Trolcem „černim Čehom“ preveč skozi prste gleda.

Iz **Sarajevo** se poroča, da so tam muhamedanci 8. marca slovesno praznovali rojstveni dan svojega proroka Muhameda. Deputacija 18 muhamedanskih duhovnikov in odličnjakov sarajevskih je bila prišla k poveljniku Jovanoviću zahvalit se za religiozno jednakopravnost in zagotavljat zvestobo cesarju s pristavkom, da bode prepričanje o verski toleranci zadnje sledi ustavljanja zoper novo vlado odpravilo.

Italijanska vlada hoče baje v **Dalmaciji** in ob vsem našem Primorju število svojih konzulov pomnožiti. Najbrž zato, da bodo delali bolj za „Italijo irredento“, da si se kot uzroki navajajo trgovinski interesi.

Vniranje države.

Rusi so začeli menda predvčeranjem **Bolgarijo** zapuščati. Due 8. marca je prva konjice polna ladja odplula iz Ruščuka v Bratlo, tam bodo jezdenci po suhem črez Besarabijo sli domov. — General Skobelev je Turkom poročil, da bode v 14 dneh Adrijanopolj izpraznil.

haja v Pryce- in Zeuss-ovem coravalskem rečniku 12. stoletja v obliki *skoul*, da bi se menda dala beseda *écoufle* iz *skoul* razložiti. Meni se zdi, da nê lahko; a iz slavj. *skobel* nastane, kakor trdi g. Terstenjak, res pravilno *écoufle*.

Cochévis.

Diez pravi, da je teško tej besedi koreniko najti. Belon in za njim **Ménage** sta mislila, da je *cochévis* nastalo iz *cog-vis*, figure de *cog*; ta etimologija nema veliko za-se. Tudi Grandgagnage je mnenja, da je beseda sestavljena iz *cog*, a da jej je drugi del vzet iz grmanščine; on navaja: *coklivi*, *coklonví*. Mahn pa prispodbablja portug. *cotoria* in španj. *totoria*, franc. *cochévis*; on omembuje tudi nizobret. *codioch*, in nahaja v franc. besedi keltiško koreniko. Teško je vsakako odločiti se za jedno ali za drugo. G. Trstenjak piše pri tej besedi: „Suffusa ne vem razložiti, a deblo se vjem sè srb. *kuk-ul-j-ica*, *kuk-mar-ka*, avis cristata, iz *kuk-ma*, Haube, Schopf.“

grotte, dans le Midi. La Sainte — Baume, montagne du Var, où l'on dit que sainte Madeleine se retira.“

Kar se tiče te besede, so Francozje menda pregenjalnej razlagi mojstra Dieza nezvesti postali in rajši sledi Thierry-u, kateri v svojej „Hist. des Gaulois“ — piše Littré — „dit baou un mot ligurien.“

Ta beseda se nahaja v prov. in znači *baou*, fr. *rocher*, peč, skala, pečina; od tod prihaja *baoumo*, kakor nekateri misle. Vsakako pa je vrlo zanimivo vedeti, da ima beseda *barme* ili *balme* ravno isti pomen kakor *parma* v Solčavi; p se spreminja čestokrat v b in celo v v na pr.: *lupa*, *luba*, *luva*, *luve*, sedanja pisava *louve*; *ripa*, *riba*, *riva*, *rive* itd. Tudi r se mnogokrat v l spremeni; na pr.: angl. *coronel* (stara pisava), piše se zdaj *colonel* a izgovorja *körnel*; iz lat. *marmorem* acc. nastalo je v franc. *marbre*, v angl. *marble* itd.

Tas, haridelle, harasser.

Ni Diez ni Francozje ne vedo, kje bi pravo koreniko tem besedam iskali. Diez primerja franc. *haras* arabskemu *faras*, konj; f se res lahko v h spremeni; na pr. lat. *foris*, se pri Racinu *fors*, a sedaj navadno *hors*. Ni o t hoče potem iz *haras* izpeljavati *harassier*, kar pa je blizo *lucus a non lucendo*. On piše: „*Harassier* rient de *haras*, à cause que l'étalement à force de saillir les juments se *harasse*, se fatigue“. Res smešno!

Prispodbabljanje slavjanskih besed: *tasa*, *hare* gen. *haret* in *haran* gori omenjenim trem francoskim je bistroumen čin g. Trstenjaka; iz *tasa* bi sicer moralno po pravilih hist. gram. nastati *tase* ne *tas*, ali taka izjema nij nemogoča.

Ecoufle.

Te besede Diez ne ve razložiti. Francozje menijo sedaj, ko je navedel Chevallet, *Origines et formations*, t.I. p. 227, da se nizobretomska beseda *escoul*, fr. *milan* na-

Kakor „Köln. Ztg.“ piše, nameravajo nekateri krogi v Berlinu in na Dunaju predlagati, da bi — Avstrija provizorno zasedla vzhodnjo Rumelijo, če bodo tam po odhodu Rusov nemiri. Nij verjetno niti ne želeti.

Iz Moskve se piše, da so nemški in drugi tuji zdravniki, ki so šli v Rusijo strašne kuge iskat, močno nezadovoljni, ker niso nihče našli. Tudi nemški časniki se srdé, ker jim je zmanjkalo hvalenega materijala za zavljanje na Rusijo.

Iz Belgradu se javlja: Pod predsedstvom generala Belimarkovića je bila na knežev ukaz sestavljena vojaška komisija, ki bode pečala se z reorganizacijo srbske vojske in z novim oboroženjem, tako, da bodo vsi vojaki imeli jeden sami puškovni sistem.

Turškega sultana irada razglaša, kako je Muktar-paša ovlaščen grške meje regulirati. Po tej iradi bi Turkom Janina ostala in skoro ves zaliv ob Arti. Grki s tem niso zadovoljni.

Iz Carigrada se javlja, da je Turčija tudi začela svojo vojsko reorganizovati. Posebna komisija pod Samih-pašo je začela za to delati.

Od vojske v južnej Afrki se poroča, da Zulu-Kafri od 24 februarja niso nič napadali Angležev, katerih glavni poveljnik lord Chelmsford pa si ne more razložiti zakaj: ali imajo kak poseben namen, ali pa so vsled zadnjega odboda oplašeni. — Izmej sedmih bataljonov domačih vojakov so se štirje razbili. Pišejo, da bode angleška vlada poslala v Afriko druga glavnega poveljnika. „Standard“ in „Daily News“ naravnost zahtevata, naj se Chelmsford proč pokliče, ker je njegova nezmožnost kriva, da so Zulu 840 Angležev pobili.

Na Španjskem se je ministerstvo tako sestavilo: Martinez Campos, predsednik in vojska; Molins, vnanje stvari; Silvela, notranje; Ayala, kolonije; Pavia, pomorstvo; Toreno, javna dela; Orovio, finance; Auriolles, pravosodje. Novi ministri so v petek prisegli.

Kakor „Germania“ poroča, je Bismarck pisal spravljubno pismo papeževi kuriji, vendar, da še nij pričakovati vspešnega konca obravnavanj. Z drugo besedo: Bismarck je nekoliko popustil, a ne toliko, kolikor se terja.

Domače stvari.

— (Matica Slovenska) ima 12. marca t. j. jutri popoldne ob 4. v čitalniški dvorani občni zbor. Na dnevnem redu so poročila o delovanji in blagajni ter dopolnilne volitve v odbor.

— (Zidanje nove hranilnice v Ljubljani.) Vodstvo tukajšnje hranilnice je razpisalo do 24. marca oferte za dela pri zidanju novega uradnega poslopja za hranilničen

urad, in sicer: zidarska, tesarska, kleparska, krovска in kamenoseška dela, v skupnej ceni 111.645 gld. 71 kr., ki se pa vsa skupaj oddajo, ne posamezno. To menda zato, da jih — manjši domači obrtniki ne bodo mogli zlicitirati, temuč kako posamno kapitalsko društvo ali pa kak tujec. Da li bode potlej novo poslopje tudi tako „izvrstno“ zidan, kakor je na pr. realka, kjer se je nad telovadnico uže streha udrila in kjer se tudi drugod uže povsod deževnica in snežnica po zidovji veselo razceja (ali na stroške dežele in ljubljanskega mesta, ki morata to nesvoje posestvo konservirati) tega ne vemo še, ali verjetno je.

— (Izkusnje) za ljudske in meščanske šole bodo v Ljubljani 28. aprila t. l. in naslednje dni potem. Kandidatje in kandidatke se imajo do 19. aprila pri vodji komisije oglasiti.

— (Ljubljanska ljudska kuhinja) bodo 24. aprila cesarjev srebrnej poroki na čast reveže zastonj nasitila. Mestni kasir Hengthaler v ta namen mile darove sprejema.

— (Tepež.) V slonovih ulicah v krčmi so se predvčeranjem pivci stepli, in nekega delavca Nahtigala hudo ranili po glavi in po prsih. Prenesen je bil v tukajšnjo bolnico.

— (Zarad žganja umrl.) Dne 4. t. m. so našli v Nemilih blizu Selc, okraj Radovljice, kmeta Janeza Miheliča, očeta več malih otrok, mrtvega. Raztelesenje je pokazalo, da se je bil žganja preveč napil, vsled česar mu je srčna žila počila.

— (Samomor.) Penzionirani oficir Stefan Kisovic se je 7. t. m. v Predmostu pri Poljanah nad Loko s svojo ovratnico obesil; uzrok je bila njegova finančna beda.

— (Iz Celovca) se poroča, da je bil Leopold v. Moro z veliko večino za državnega poslanca izvoljen.

— (V Šmarji) pri Celji je občinski odbor sklenil 23. aprila zvečer slovesno praznovati cesarjevo srebrno poroko.

— (Iz štajerske Ribnice) se nam piše: Učitelji ribniški so letos pred pustom napravili veselico v korist ubogih šolarjev, koje čisti donesek je bil okolo 40 gld. Pri veselici je pela iz Ljubljane došla tukajšnja učiteljica E. Paletti in spremljevala na glasoviru.

— (Mariborskemu) županu sta dva oficirja izročila v sredo fotografično sliko vseh oficirjev Hartungovega polka, in sta pri tej

priliki izrekla zahvalo polkovo za povsod izkazano prijaznost in dobrotljivost Mariborčanov do vojakov tega domačega polka.

Razne vesti.

* (Strah pred kugo) ne neha treti poljskih, nemških in judovskih novinarskih duš. Tako je te dni neki poljski jud, konjski prekupec, v Galiciji v Mielenici naglo umrl. Berž so raznesli, da na kugi. Šel je tja, ali poslan bil od vlade, prosektor dr. Feigl, a našel, da je dotičnik umrl na pijemiji, o kugi nobenega duha.

* (Proti umetnemu ali ponarejemu vinu) se je tudi v dunajskej okolici agitacija začela. V Hernalsu je bil óno nedeljo shod vinskih pridevalcev, ki je sklenil vladu prositi, naj varuje vinogradnike pred ónimi, ki umetno ali ponarejeno vino delajo in prodajejo.

* (Požar.) Iz Metkovića se poroča, da je tam začela 8. t. m. baraka goreti. Ta ogenj je strašen nemir naredil, ker je bilo nevarno, da se 100 ladij, ki so tam bile, zapali in zgori. Vendar so ogenj srečno pogasili.

* (S konja padel.) Iz Sarajeva se telegrafuje: Stotnik Tlusti od 4. lovskega bataljona je jezdil 8. t. m. v Gorazdo, a je padel nad Sarajevim s konja in v 30 metrov globoko brezno, kjer je precej mrtev obležal.

* (Apostelj mirú.) V glavnem mestu amerikanskih združenih držav je 7. marca umrl Elihu Burrit, po vsem svetu znani pisatelj in propovednik mirú. Koliko je mož pisal in govoril zoper vojsko! Ali — njegov čas nij bil še prišel. Dokler ne bode enake pravice za vse, tudi mirú ne bo.

* (Nemški cesar) ima menda v svojih sobah preopolkne parkete, zato mu je 7. t. m. izpodrsnilo, da je v sobi padel, in se na desnem koku pobil.

* (Pogumna žena.) Iz Tagila na Ruskem se poroča: Kupec W. je šel 26. januarja iz Nevjaška v Irbit na semenj. Doma sta ostali le njegova noseča žena in 13 letna deklica. Žena je sicer prosila svojega moža, da naj pred svojim odhodom jej najame čuvaja za hišo, ali mož nij hotel tega storiti, ampak dejal je za ogledalo nabit revolver in rekel: „to je najboljši čuvaj.“ Zvečer istega dne, ko je žena hotela iti ravno spat, potrkal je nekdo na okno in žensk glas je prosil za prenočišče. Žena je odgovorila, da ker nij njenega moža doma, ne sme nikogar v hišo pustiti. „To vemo,“ rekel je zunaj, „videli smo tvojega moža; a daj nam prenočišča, noč je temna in tukaj je nevarno.“ Ženo je to omehčalo, zato ukaže 13 letnemu dekliču, naj gre tujcem vrata odpret. Kmalu potem stopita notri dve ženski; ko pa žena jedno izmej njiju nagovori, potegne ta dolg nož, ter jej zaukaže, da mora dati

Deblo se vjema, res je, ali ipak se mi dozdeva, da pri razlaganju te besede g. Trstenjak njak nij bil srečnejši, nego gori navedeni razlagalci.

Busse.

G. Trstenjak primerja ruski busa; a ta beseda se nahaja skoraj v vseh indoevropskih jezikih. Uže Ducange jo izpeljava iz lat. *butta*; prov. in španj. *bota*; ital. *botta*; lat. *botta*, *butta*, *buza*; grš. *βούτις*; gael. *bòt*; flam. *bootje*; angl. *boot*; anglosaks. *butte*, *bytte*; isl. *byrra*; nemšk. *Busse*. Moja misel je, da moramo, kjer je to lehko mogoče, korenko najpreje v latinščini iskati.

Gabere.

G. Trstenjak navaja „*gabere franc.*“. To je menda pri g. pisatelju pomota in bi moral biti „*gabare fr.*“; iz āre nastane sicer pravilno ēre, ali obliko *gabere* ne nahajam jaz ni v starej ni v modernej francoščini; venets. *gavara*. Diez vpraša „aber wöhrl?“ G. Trstenjak prispolablja ruski *gavara*; a Ducange navaja latinski *galbarus*. Beseda se nahaja v

raznih oblikah v francoščini: *gabare*; *gabarier*; *gabaret*; *gabariage*; *gabarier subst. in gabarier verb.*; *gabarieur*; *gabarot* in *gabarotte*. Jaz menim, da ta beseda, ki se nahaja v tako raznovrstnih oblikah v francoščini, nij prešla iz ruščine v romanščino, ampak narobe, kar je pri mornarskih izrazih vsakako precej verjetno.

Coque.

V starofranc. sem našel isto tako *conque*, kar je važno. Gospod Trstenjak primerja ven. *cochi* rusk. *коча*, *коč*, *кочмаря*. Ako pomislimo, da se nahaja beseda v prov. *conca*, *concha*, *comca*; španj. in ital. *conca*; portug. *concha*; lat. *concha*; grš. *κόγχη*; sansk. *चंक्षा*; menim, da moramo pri latinskem *concha* ostati; *n* pred *g* in *k* čestokrat izpade.

Zatara.

G. Trstenjak piše pri tej besedi: „*Zatara*, franc., ſpanj. . . .“ Meni nij znano, da bi se nahajala beseda *zatara* v francoščini, in mislim, da je pomota; pač pa so *zatara*, *zatta*, *zata*

italijanski izrazi. G. pisatelj primerja venet. *zattera*; staroslov. *zatrъга*; ruski *каторга*; sansk. *कतोरा*; slov. hrv. *čutura*; slov. *čatara*. Mogoče je, da je prešla ta beseda iz slavjanščine v romanščino.

Ne dopušča mi ni čas ni prostor razpravljaliti vse besede, kojih se nad 100 v g. Trstenjakovej knjigi nahaja. Zato sem vzel zaporedoma prvih 10, in upam, da sem uže s temi dosegel svoj namen, dokazati zanimivost in važnost ove knjige, in opozoriti na to bistroumno in učeno delo neutrudljivega našega pisatelja g. Trstenjaka. O prilici nameravam — z dovoljenjem g. pisatelja — prevesti njegovo knjižico v francoški jezik, ker zanimivo to delo močno zaslužuje, da je vredno ocenijo strokovnjaki v romanščini, kakor Mussaffia, Gaston, Paris, Ascoli in drugi.

V Ljubnem 25. februarja 1879.

J. T. Turkuš,
privatdocent mod. jezikov na mont.
akademiji in učitelj na višej realki.

ves denar, kolikor ga ima. Žena prosi, naj jo nikar ne umoré, ter da roparjema 100 rubljev. To je pa bilo jima premalo, zato zgrabita ubogo ženo, ter jej pretita, da jo bosta umorila, kakor sta deklico, ki jima je vrata odprla, ako ne izroči ona več denarja. Ako pram je pa mož v resnici vse seboj na semenj vzel, dejala je žena vendar v svojih smrtnih silah, da je v kleti na dvorišču se neka denarja skritega. Roparja gresta tja in peljeta ženo seboj. Jeden roparjev stopi v klet, a drugi ostane vrh stopnic sam z ženo; ko se je bil ta nekoliko navzoč nagnil, porabi žena ugoden trenotek, ga sino pahne doh po stopnicah, in vrata zaklene. Vsa sprehana gre potem nazaj v sobo, in preplašena čuti, da se trenotek blža, ko bo porodila. Naenkrat se čuje zopet trkanje na oknu, in ker žena nij hotela vrat odpreti, vloži tretji ropar okno, in hoče skozenj v sobo zlesti. Zdaj še le se je žena domisliła revolverja; z zadnjimi močimi ga zgrabi in ga izstreli na roparja, tako da je ta mrtev obležal mej oknom. Drugo jutro so mimo prihajajoči ljudje videli truplo mrtvega roparja viseče meje oknom, pred pragom hse pa umorjeno deklico, ter so poklican pomoc. Žena, ki je uže porodila, povedala je uradnikom vse; ti so šli potem v klet da bi ujeli zločinca, a ta sta se uže obesila, ko sta uvi dela, ka ne moreta pobegnati.

Umrli v Ljubljani.

28. februarja. Janez Girod, močanski urar, 35 let, na starem trgu št. 2, vsled mrtvice na pljučah. — Jozefa Dolher, dete hišnega posestnika, 11 1/2 m., v Florijanovih ulicah št. 32, vsled bijuvanja. — Helena Bušavec, zasebnica, 73 let, v frančiškanskih ulicah št. 6, vsled oslabljenja.

1. marca. Anton Pene, kaznjeneč, 56 let, na gradu, vsled otekline na pljučah. — Anton Eržen, prisilni delavec, 38 let, v prisilnej delavnici, vsled vnetice podprse kožice.

4. marca: Reza Pesjak, oskrbovalka, 37 let, pred Škofovijo št. 6, vsled vnetice možjanske kožice.

5. marca. Elizaeta Valenčič, soproga vratarjeva, 61 let, v seminariskih ulicah št. 4, vsled pljučnice.

Tujci.

10. marca:

Evropa: Martin iz Dunaja.

En Slon: Archer iz Celoveca. — Dr. Vok iz Vipave. — Šešek iz Senožec. — Leicht iz Dunaja.

Pn Malič: Urbančič iz Dvora.

Dunajska dorza 10. marca.

(izvirno telegrafidno poročilo.)

enotni drž. dolg v bankovcih	63	gld.	50	kč
enotni drž. dolg v srebru	64	"	05	"
Zlata renta	76	"	21	"
1860 drž. posojilo	116	"	75	"
Akecije národné banke	792	"	—	"
Kreditné akcie	234	"	10	"
London	116	"	75	"
srebro	—	"	—	"
Napol.	9	"	29	"
C. kr. cekini	5	"	54	"
Državne marke	57	"	35	"

Loterijne srečke.

V Trstu 8. marca: 63. 12. 21. 3. 73.

V Linci 8. marca: 72. 87. 47. 88. 74.

Slovenske knjige.

Pri uredništvu „Slovenskega Naroda“ se dobé in na pismeno željo tudi proti poštnemu povzetju pošiljajo naročevalcem sledeče slovenske knjige:

1. „Doktor Zober“, originalen slovensk roman od J. Jurčiča. Cena 60 kr.

2. „Kalifornske povesti“ od Bret Harte-a. Cena 50 kr.

3. „Tugomer“, tragedija v 5. dejanjih. Spisal J. Jurčič. Cena 60 kr.

4. „Na Žerinjah“, izviren roman. Spisal Janko Krsnik. Cena 60 kr.

5. „Župnik Wakefieldski“. Spisal Oliver Goldsmith. Iz angleščine poslovenil Janez Jesenko. Cena 1 gld.

6. „Mej dvema stoloma“, izviren roman. Spisal J. Jurčič. Cena 50 kr.

7. „Cvet in Sad“, izviren roman. Spisal J. Jurčič. Cena 80 kr.

Travnik v najem.

Poleg zidu ob tržaškej cesti v mestnem pomenu ležeči 11 1/2 oralov obsegajoči, tako zvani travnik „gostiščarja pri slonu“ (Elefantenwirtscha Wiese) oddá se za jedno ali več let ves ali pa v posamnitk kosih v najem. (77—1)

Vse natančnejše poizvē se v slonovih ulicah hišna štev. 7 (nova) v I. nadstropji.

Marko Wir empfehlen geschützt.
als Bestes und Preiswürdigstes

Die Regenmäntel
Wagendecken (Plachen), Bettdecken, Leinstoffe
der k. k. pr. Fabrik

von M. J. Elsinger & Söhne
in Wien, Neubau, Zollergasse 2,
Lieferanten des k. und k. Kriegsministeriums, Sr. Maj.
Kriegsmarine, vieler Humanitätsanstalten etc. etc.

Solide Firmen als Vertreter erwünscht.

(195—189)

Nove vozne liste

za železnice

prav po nizkej ceni priporoča

„Národná tiskarná“ v Ljubljani

V „Národnej tiskarni“ v Ljubljani je izšla in se dobiva:

Trije javni govorji.

Govorili prof. Fr. Šuklje, lv. Tavčar in prof. Fr. Wiesthaler v Ljubljanski čitalnici.
8° 9 pol. Cena 30 kr.

Lekarna „pri sv. Leopoldu“ na Dunaji,

Stadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse,

FILIPA NEUSTEINA,

(390—12)

priporoča p. n. občinstvu celo vrsto pravih zdravilnih in toaletnih sredstev, ki so se vselej kot izvrstna izkazala in gotovo ozdravila.

Tisoč spričeval je potrujejo.

P. n. občinstvo se prosi, da samo one specijalitete za prave sprejema, ki so z našo firmo zaznamovane.

Neusteinove posladkorjene pile sv.

Elizabete za čiščenje krvi lehko odgajajo, čistijo kri, in njo škodljive; dobre posebno pri boleznih v spodnjih organih, zimici, bolezni prsnih organov, kože in oči, otrok in žensk; odpravijo zapretje, pravi vir največ bolezni. Ta pila je najboljši in najcenejši izdelek te bire. 1 valar, 8 škatljic, s 120 pilami, stane 1 gld., posamezno škatljice 15 kr.

Odkrivane so te pile z tako častnim spricelom dvornega svetovnega prof. Pittina.

Beaume' Girome, izvrstno zdravilo za ozebljine.

Brownova pomada, najizvrstnejšo sredstvo za obrazovanje in barvanje las, daje lastem prvotno barvo. Velik lonček stane 2 gld., majhen 1 gld.

Dr. Callmannova lasno barvilo, popolnem noskočno, da osilem lašu vsako barvo (črno, rujava, rumeno). 3 gld.

Orijentalni prah za dame, dà koži gladost, finost in mehkost, (belo ali roza), à 1 gld. in à 50 kr.

Albuminat od železa, najuspešnejše zdravilo bleđenikom, revkonavljencem in bolnim na živilih itd.; uže čez malo dñi se čuti, kako albuminat od železa vplijiva. 1 gld. 50 kr.

Elektro-motorični vratni trak, za tebenje otrok, najboljši uspeh 1 gld. 50 kr.

El Benito, jedino dobro sredstvo proti izpadanju las in odpravljanju luskin. 1 gld. 50 kr.

Dr. Fremonta prerodilni likér, najboljše krepilo in svežilo. 2 gld.

Vedno v zalogi je: Kondensirano švicarsko mleko à 55 kr. Nestlejeva otročja moka à 90 kr. Dr. Golijev jedilni prah à 84 kr. Poppova anaterinina ustna voda à 1 gld. 40 kr. Liebigov mesni ekstrakt jeden četrt funta 80 kr. Dr. Pfeffermannova zobna pasta à 1 gld. 25 kr. Poltova resedna pomada à 1 gld. 50 kr.

Veliko skladische parfumerij, mila, pomad itd. prvi pariški firm. — Cokolade francoske kolonije od 60 kr. do 3 gld. funt. — Pravi ruski čaj à 1 gld. jeden četrt funta. — Skladische vsakojakih instrumentov za zdravljenje, kakor samoklistiri, briggalnice, bandaze itd. jako ceno. — Velika zaloga zobnih krtacie, šmink in drugih toaletnih rečij. — Priporočamo p. n. občinstvu zdravila v posladkorjenej obliki, kakor kinin, kopavica, doverski prah, železo, jetno olje, bromkali, jodkali, rabarbar, dvojno ogijenokisloda, magnesija itd. po najnižej ceni. — Najznanje specijalitete farmacije in parfumerije, francoske, angleske, ameriske, nemške, svajcarske in avstrijske se pri nač vedno dobivajo.

Vse reči, ki spadajo v farmacijo, parfumerijo in k toaleti pariške razstave 1878, dobivajo se tu, in se cenilniki zastonj razpošljajo.

Opozorujemo posebno na knjigo: „Dr. Boil's Schönheits- und Gesundheitspflege“ cena 30 kr.

Pivo od železa, boljše in zdravje, nego vse drugi sladni izdelki, krepiti redi zdrave, revkonavljence in bolne. 50 kr.

Mi razpošljamo ali proti gotovini ali poštnemu povzetju in pri en-gros nakupu dajemo velike rabate.